

vil sees, at mit Forslag gaar ud paa at for-
hjalpe Communerne mere til deres Ret, og at
det tillige knytter sig til det Bestaaende, idet
det paabyder, hvormegent enhver Commune skal
udrede til Skolelærerne; men at det dog paa
den anden Side forbereder noget Nyt, idet det
giver Communerne Ret til at være med at
bestemme, hvilke Skolelærere de ønske. Naar
Skolelæreren fik en større Landbedrift, saa
kunde han omtrent holde ligesaa stor Besætning
som Præsten, nemlig et Par Heste og de be-
hørigte Køer, og saa kunde det betale sig for
ham at drive sin Jordlod samt svare al Afgift
deraf.

Hvad nu Kaldsretten angaar, saa troer
jeg, at, hvad enten man nævner Provst eller
Bisp som den, der udøver samme, saa er det
Hjip som Hap, det kommer ud paa det. Men
jeg ønskede i Grunden, hvad ogsaa den ærede
Taler antydede, at der baade skulde kunne
finde en saadan Kaldsret Sted her i Landet og
saadanne Kald, at den enkelte Skolelærer,
ligesaavel som Præsten, kunde faae hyppigere
Afgang til Forfremmelse. Det følger lovrigt
af sig selv, at Forslaget jo ogsaa i denne Hens-
seende kunde forandres. Men, dersom vi nu,
hvad det lader til, faae Dverbestyrelse for
Skolevæsenet, kunde det jo være naturligt, at
denne Dverbestyrelse fik Kaldsretten efter
Communerens Indstilling. — Det er
nemlig Noget, der saa at sige følger af sig
selv, at, naar vedkommende Commune indstiller
en Skolelærer til et vist bestemt Kald, vil han,
naar der ikke er særdeles vægtige og talende
Grunde derimod, blive udnævnt dertil.

Dette er det Vigtigste af hvad den ærede
Taler omtalte, og jeg skal derfor indskrænke
mit Svar derpaa hertil.

Kirke- og Underviisningsministe-
ren: Flere Dtringer af, den ærede Forslags-
stiller baade idag og ved en tidligere Leilighed
synes at antyde, hvad maaffee ogsaa Forslagets
egen Form kan siges at antyde, at det ikke har
været hans Tanke, at dette Forslag skulde have
en saadan praktisk Følge, at det blev gjældende
Lov. Det maa derfor maaffee mere betragtes
som et Forsøg paa at henlede Opmærksomheden
paa de Hovedpunkter, paa hvis Afgjørelse denne
Sags endelige Ordning vil beroe, og det slut-

ter sig da saaledes til de Bestræbelser i den
samme Retning, som tidligere have fundet Sted
her i Thinget, og navnlig ogsaa paa den for et
Aar siden sammenværende Rigsdag. Jeg til-
lod mig sidste Gang, da dette Forslag var sat
paa Dagsordenen i Forbindelse med en Deel
andre Skolevæsenet vedkommende Forslag, at
henpege paa disse Forslags historiske Gang,
som for ethvert af dem havde været noget for-
skjelligt. Jeg troer derfor ogsaa, at det med
Hensyn til det nu foreliggende Lovforslag vil
findes rigtigt at kaste et Blik tilbage paa, hvad
der i den sidst omtalte Rigsdag i den Retning
passerede, saavel som hvad der senere i Anled-
ning deraf er blevet foretaget. Det vil erin-
dres, at der i det Folkething, der var samlet
for et Aar siden, fremkom et Forslag til Lov
om nærmere Bestemmelser for Skolelærernes
Lønning og Dyrder, som blev indbragt af Folke-
thingsmændene for Kiøbenhavns 6te Valgfreds
(Kaben) og for Ringkjøbing Amts 1ste Valg-
freds (B. Scholer), og at der, efterat der
havde fundet en temmelig udførlig Discussion
Sted ved Sagens første Behandling, blev ned-
sat et Udvalg, som dog ikke naaede videre i
Behandlingen af Sagen — hvilket efter det Tids-
løb, der stod tilbage af Sessjonen, ei heller var
muligt — end til at indstille til Thinget, at
det ansaae det for ønskeligt, om Regjeringen
i næste Sessjon vilde forelægge et Lovforslag
om Forbedring i Skolelærernes Aaar; denne
Indstilling blev af Folkethinget vedtaget. Jeg
skylde i denne Anledning at gjøre opmærksom
paa, hvad der jo vil være flere af de Herrer
bekjendt, at der derefter fra Ministeriet for
Kirke- og Underviisningsvæsenet udgik et Cir-
culaire under 30te Mai s. A., directe nærmest
til Skoledirectionen og fra denne til de vedkom-
mende Aamtsraad. Dette Circulaire var foran-
lediget ved den Indstilling, der var vedtaget af
Folkethinget, saaledes som det udtrykkeligt hed-
der i Begyndelsen af samme, og der søies da
til — hvad jeg troer det kunde være passende
at oplæse —, nemlig: „Da dette Lovudkast
sigter til et Formaal, som igjennem mere end
een Mennefsalder har været Gjenstand for Re-
gjeringens vedvarende Bestræbelse, saa fremby-
der Forslaget en for undertegnede Ministerium
velkommen Anledning til fra Landets forskjellige